

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4375/2022
26.07.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: др Илије Зиндовића, председника већа, Весне Субић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Светислав Пантовић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Јосип Панчић“ из Рашке – Баљевац на Ибру, чији је пуномоћник Миланка Танасковић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 119/22 од 25.08.2022. године, у седници одржаној 26.07.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 119/22 од 25.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашкој П1 150/20 од 19.10.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и поништена као незаконита решења директора Основне школе „Јосип Панчић“ Рашка – Баљевац број .. од 05.11.2020. године и решења Конкурсне комисије Основне школе „Јосип Панчић“ Рашка – Баљевац бр. ..., .. и .. од 14.10.2020. године и обавезана Конкурсна комисија тужене да донесе нову одлуку о избору кандидата по конкурс за пријем у радни однос од 11.03.2020. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име трошкова парничног поступка плати износ од 82.250,00 динара у року од осам дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 119/22 од 25.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене Основне школе „Јосип Панчић“ Рашка – Баљевац на Ибру и потврђена пресуда Основног суда у Рашкој П1 150/20 од 19.10.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код тужене на одређено време и обављала послове наставника ... . Дана 11.03.2020. године обављен је конкурс у часопису Националне службе за запошљавање – Послови за пријем у радни однос код тужене школе, на радно место наставника ... на неодређено време. Решењима о избору кандидата по конкурсном Конкурсној комисији тужене број ..., .. и ..., сва од 14.10.2020. године на радно место наставника ... на неодређено време са пуним радним временом изабрани су професори ...: ББ, ВВ, ГГ и ДД са образложењем да постоји потреба за пријем у радни однос четири наставника ... са пуним радним временом. На конкурс се пријавило 17 кандидата међу којима и тужила. Конкурсна комисија утврдила је испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос на основу члана 139. Закона о основама система образовања („Службени гласник РС“, бр. 88/17... 6/20) да су након пријема резултата психолошке процене способности за рад са децом и ученицима, сачинили 112 кандидата (међу којима је и тужила), који испуњавају услов за пријем у радни однос. Заказали су и обавили разговор са кандидатима. Конкурсна комисија је донела једногласну одлуку о пријему у радни однос горе наведених професора ... . На решење Конкурсној комисији тужила је изјавила жалбу Директора тужене која је решењем број .. од 05.11.2012. године жалбу одбио као неосновану и потврдио решења Конкурсној комисији.

Првостепени суд је, при овако утврђеном чињеничном стању, имајући у виду чињеницу да је приликом обављања разговора утврђено да је тужила са још једном кандидаткињом имала најбоље резултате на психотестирању и да је наводно пресудан био општи утисак у разговору са руководством школе и имајући у виду чињеницу да образложење решења не садржи разлоге због којих је орган одступио од решења која је раније доносио истим и сличним правним стварима тужбени захтев усвојио. По налажењу тог суда према члану 141. став 4. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“, број 18/16, 95/18) образложење треба да буде разумљиво и да садржи разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који на утврђеном чињеничном стању упућују на одлуку из диспозитива и разлоге зашто није уважен неки захтев или предлог. У оспореним одлукама Конкурсној комисији и директора тужене наведено је само да је Конкурсна комисија утврдила испуњеност услова кандидата за пријем у радни однос из члана 139. Закона о основама система образовања, да је након пријема резултата психолошке процене способности за рад са децом и ученицима сачињена листа од 12 кандидата, као и да је Комисија једногласно донела одлуку о пријему у радни однос професора ... међу којима се није нашла и тужила. Решења не садрже разлоге због чега су изабрани кандидати добили предност у односу на друге кандидате па и у односу на тужилу и не садрже разлоге о томе којим се критеријумима руководила Конкурсна комисија тужене школе приликом избора иако је требало да их има. Стога је тужбени захтев тужиле усвојен.

Другостепени суд је у свему прихватио аргументацију првостепеног суда налазећи да је чињенично стање правилно утврђено и да је првостепени суд правилно

оценио да постоји незаконитост у доношењу назначених решења како Конкурсне комисије тако и директора јер решења не садрже разлоге зашто су изабрани кандидати добили предност у односу на друге кандидате који нису изабрани па и у односу на тужиљу, тј. не садрже разлоге о томе којим се критеријумима руководила Конкурсна комисија тужене школе приликом избора што решења чини незаконитим.

По оцени Врховног суда, правилно су поступили нижестепени судови када су сходно утврђеном чињеничном стању закључили да је тужбени захтев тужиље основан. Разлоге које у својим одлукама дају нижестепени судови (посебно другостепени суд) у свему прихвата и Врховни суд. Побијана решења не садрже разлоге због чега су Конкурсна комисија и директор школе одступили од решења која су раније доношена у ранијим и сличним правним стварима. Ако се одлучивало о слободној оцени (за који директор има овлашћење) то не значи да може да изостане образложење нити је утврђено на основу којих критеријума су изабрани наведени кандидати када се и тужиља нашла на листи за избор. И када неко има дискреционо право у погледу одлучивања о нечијем праву о томе мора дати разлоге. У противном дискреционо право се може претворити у злоупотребу. Разлоге у погледу доношења такве одлуке мора да садржи донето решење а што је прописано и одредбом члана 141. став 4. Закона о управном поступку. Без суштинског образложења, таква одлука је незаконита. Наводи из ревизије да су Конкурсна комисија као и директор тужене имали увид у рад свих кандидата чиме су се руководили пријемом у радни однос, нису од таквог значаја да може оправдати пропусте у вези донетих одлука.

Имајући у виду напред изнето, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
др Илија Зиндовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић